

ԾԱՅՐԱԳՈՅՆ ՊԱՏՐԻԱՐք
ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ
ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՅ
ՄԱՅՐ ԱԹՈՆ Ս. ԷԶՄԻԱՅՏԻՆ

SUPREME PATRIARCH
CATHOLICOS
OF ALL ARMENIANS
MOTHER SEE OF HOLY ECHMIADZIN

**Ն. Ա. Օ. Տ. Տ. ԳԱՐԵԳԻՆ Բ. ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՅ
ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ՊԱՏԴԱՄԸ ՍՈՒՐԲ ԾՆՆԴԵԱՆ ԵՒ
ԱՍՏՈՒԱԾՅԱՅՏՆՈՒԹԵԱՆ ԱՌԻԹՈՎ**

(Սուրբ էջմիածին, 2002թ. Յունուարի 6)

«Դիր զիս իրրեւ կնիք ի սրտի
բում եւ իրրեւ մատանի ի վերայ բազկի բու
րուն է բան զմահ սէր» (Երգ. Երզոց. 8.6.)

Սիրելի բարեպաշտ հաւատացեալներ.

Հայաստանեայց Առաքելական Եկեղեցին այսօր իր սուրբ խորաններից աւետում է մեզ Սուրբ Մնունդը Քրիստոսի, արծարածայն զանգերի խնդագին դողանջով հնչեցնում մեծ Աւետիսը մարդկութեան փրկութեան շնորհի:

Մարդկութիւնը 2000 տարի շարունակ զարմացել ու հիացել է Փրկչի Մնունդով: Մտքին անհասանելի եւ միայն հաւատով տեսանելի Սուրբ Մցնեան խորհրդի աշխարհակեցոյց ճշմարտութիւնը շատերը թերահաւատօրէն մերժել են շատերը հաւատով ընդունել եւ վկայել իրենց կեանքով:

Հաւատի աշխերով այսօր տեսնում ենք Բերդեհէմի այրի մէջ խանձարուրով փարարուած Մանուկ Յիսուսին, Ով աստուածարար սուրբ ու մանկարար մաքուր իր հայեացն է յառել աշխարհին եւ «Եկայի առ իս» հրաւերն է կարդում մարդկութեանը: Տեսնում ենք Աստուածային Փառքը Նորածին Մանկան, երկնիցից իշնող հրեշտակների օրինարանող զօրքերը եւ մոգերի ու հովիւների հետ խոնարհեալ փառարանում ենք «մեզ եւ ձեզ մեծ աւետիս, Քրիստոս ծնաւ եւ յայտնեցաւ»:

Մտւրի խոնարի յարկի տակ Աստուած մարդացաւ՝ ծնուց Անրաւելին երկնի եւ երկրի: Շարականագիրը «մեծ ու սփանչելի» է կոչում այս խորհուրը, որի բովանդակութիւնը Աստուծոյ Մարդասիրութիւնն է, Աստուծոյ առ իր արարածը ունեցած Սիրոյ Յայտնութիւնը: «Քանզի, -ինչպէս առաքեալն է ասում - ո՞վ կարող է պահել մեզ անարատ ու անրիծ եւ կանգնեցնել իր փառքի առաջ անխառն ցնծութեամբ» (Յուդա, 1, 24): Ո՞վ կարող է մեղքի մահացու ոստայնից ազատել մարդուն, նորոգել մեղաւոր ու վիրաւոր հոգին եւ բարձրացնել դէպի իր նախաստեղծ կատարելութիւնը, երէ ոչ նա, Ով արարեց մեզ իր պատկերով ու նմանութեամբ:

Եկաւ Աստուածորդին, բայց մարդկանց մէջ, ուսուցանեց, ուրախացաւ կանայի հարսանիքում, արտասուց Ղազարոսին սգացողների հետ, բժշկեց, մինիքարեց ու յարութիւն պարզեւեց Աստուածային զօրութեամբ ու մարդկային կատարելութեամբ եկաւ, յօժարութեամբ ըմպեց մարդկային մեղքի դառնութեան բաժակը, յանձն առաւ խայելութիւնը, ու մենք «սէրը նրանով ճանաչեցինք»:

Սէր, որ մշտապէս յոյս է տածում ու հաւատում, որ երկիւղ չունի, բանզի չար բան չի խորհում, անիրաւութեան վրայ չի ուրախանում։ Սէր, որ վերափոխելու վերափոխում է մարդկային հոգիներն ու ժամանակների ընթացքը եւ հնչում է իրեւ յորդոր յաւերժական։ «Դիր զիս իրեւ մատանի ի վերայ բազկի քո, զի բուռն է բան զմահ սէր» (Երգ. Երգոց 8.6):

Սիրելի բարեպաշտ ժողովուրդ.

Սուրբ Ծննդեան խորախորհուրդ այս պահին գոհարանութեան մեր աղօքքը մատուցենք Աշխարհի Փրկչին, Ով Աստուածային Սիրոյ շնորհները առատօրէն պարզեւել է նաեւ մեր ժողովրդին՝ իր սուրբ առաքեալների ժարողութեամբ հաստատելով Հայոց Եկեղեցին։ Աստուածային ամենառատ Սիրոյ շնորհ է Մայր Աբոնք հայոց՝ այս Սուրբ Տաճարը իր առաքելութեամբ, որ յառնել է մեր Հայրենիքի սրտում, որտեղից այսօր Սուրբ Ծննդեան Աւետիսն ենի յղում մեր սիրելի ժողովրդին ի Հայաստան, յԱրցախ եւ ի Սփիւռ։

Այստեղ՝ Արարատի դիմաց, ի տես Սուրբ Գրիգոր Լուսաւորչի, իշաւ Աստուածորդին եւ հաստատեց Հայոց Բերդեհէմը, որպէս զի իշման Սուրբ Սեղանից հանուր հայ կեանքի վրայ սփռուեն Բերդեհէմեան Լոյսի սիրոյ շողերը։ Իշաւ՝ ոսկէ մուրճի կնիքով դրուագելով համազգային մեր դարձի խորհուրդը, որպէս զի Սուրբ Էջմիածնով յարատեւի ժողովուրդը մեր ու միաւորեալ մնայ՝ թէկուզ մասնատուած ու աշխարհասփիւռ։ Իշաւ «Դիր ինձ իրեւ կնիք քո սրտի վրայ, իրեւ մատանի՝ քո ձեռքին, բանզի զօրեղ է սէրը մահուանից» պատգամով։ Եւ դրեցին սիրոյ կնիքը մեր սրտերին ու կապեցին որպէս բազպան մեր աշին։ Առ Քրիստոս սէրը ՅՈՒ բոււականին ընտրեալ դարձրեց ազգիս հայոց, հաւատով ու յոյսով լցրեց հայ կեանքը, նոյնացաւ հայ ինքնութեան հետ, դարձաւ ազգը միաւորող Եկեղեցու, ազգը պահող Հայրենիքի սէր, անձնազոհ նուիրումի ու հաւատարմութեան՝ ընտանիքի սէր։ Զօրացրեց մեր հոգում արդարի, Եշմարիտի ու կեանքի սէրը՝ չարը մերժելու, մահեր յաղթելու։ Երկունքով լցրեց հայ հոգու անդաստանները, որ առատօրէն պտղաբեցին՝ միշտ հաղորդ բաղաժակրութեան առաջընթացին։

Սիրելիներ.

Աստուծոյ Սէրը միշտ մեզ հետ է եւ Սուրբ Ծննդեան խորհրդով կրկին ու կրկին յայտնուում է մեզ։ Եւ եք այսօր մեր Հայրենիքում, ազգային մեր կեանքում ամէն ինչ չէ, որ հարք է, ամէն ինչ չէ, որ բարուօֆ է, ուրեմն մեր սէրն է պակասել առ Տէրը, առ Եկեղեցին ու Հայրենիքը, ուրեմն մենք ենք բերանում, մենք ենք ուշանում մէկս միւսի հանդէպ սիրոյ մէջ։ Սիրոյ պակասից են ծնունդ առնում անվատահութիւնն ու անհանդուրժողականութիւնը, հակառակութիւնն ու բշնամանքը, աղքատութիւնը, օտարացումը միմնանցից, փախուստը Հայրենիքից։ Սիրոյ պակասը այսօր վտանգում ու սասանում է մեր միարանութիւնը, որ յոյս է, հաւատ եւ յաղթանակ, լաւատեսութիւն ու վստահութիւն եւ նանապարհ դէպի ապագայ։ Միարանութեամբ ազտագրեցինք Արցախը, վերահաստատեցինք Հայաստանի անկախութիւնը, դիմացանք բանկ կորուստների ցաւին, յանձնառու եղանք բազում զոհողութիւնների ու դժուարութիւնների։ Արդարեւ, Եշմարիտ է ասուած, վկայ մեր պատմութիւնը. անմիարանութեամբ մեծերը փոքրանում են, միարանութեամբ՝ փոքրերը մեծանում։

Այսօր հայոց եկեղեցիները Սուրբ Ծննդեան Աւետիսով մեր զաւակներին իշխանան, յԱրցախի եւ ի Սփիւռս վերստին հրաւիրում են մսուրը Բերդեհէմիր, կոչում Աստուածսիրութեան, պահանջում եղրայրսիրութիւն, քանզի առ Աստուած եւ միմեանց նկատմամբ սիրով ենք գօրեղ իրրեւ անհատներ, իրրեւ ազգ, պետութիւն ու սուրբ եկեղեցի: Զլինի, որ լսենք ու անտարբեր անցնենք, չլինի, որ թերահաւատ գտնուենք, չլինի, որ իշխանասիրութիւնը, շահը, հոգսերը կամ ունայն, անցողիկ պատրանեներն ու մոլորութիւնները խեղդեն մեր հաւատը: Զլինի, որ սէրը տկարութիւն նկատենք եւ խաւարը աւելի սիրենք, քան լոյսը:

Արդ, կատարեալ հաւատով նայենք դէպի վեր, գտնենք բարայրը Բերդեհէմեան, նանաչենք խանձարուրում խայտացող Մանկանը, Ով գալիս է բնակուելու մեր մէջ, ազատելու մեզ մեղքից, առաքինութեամբ շնորհազարդելու, աներկիւղ ու անդաւանան դարձնելու, Ով գալիս է գօրացնելու մարդասիրութիւն, օրինայարգութիւն, հայրենասիրութիւն, ստեղծագործ ջիղ ու արարում, որպէս զի Սուրբ Ծննդեան օրիներգը՝ «Եւ յերկիր խաղաղութիւն, ի մարդիկ հանութիւն», մշտապէս հնչի աշխարհում համայն ու բազմապատկուի մարդկային հոգիներում:

Աստուածային Սիրոյ յայտնութեան, Սիրոյ յաղթութեան երգը մեր շուրբին՝ Ամենայն Հայոց Միածնաէց Մայր Արոռից եղրայրական սիրոյ Մեր ողջոյնն ենք յղում Առաքելական մեր Սուրբ եկեղեցու նուիրապետութեան Արոռների Գահակալներին՝ Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Արամ Ա. Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Կաթողիկոսին, երուսաղէմի Հայոց Պատրիարք Ամենապատիւ Տ. Թորգում Արքեպիսկոպոս Մանուկեանին, Կ. Պոլսոյ Հայոց Պատրիարք Ամենապատիւ Տ. Մեսրոպ Արքեպիսկոպոս Մութաֆեանին:

Բարձրեալի օրինութեան եւ գօրակցութեան հայցով Մեր ողջոյնն ենք յղում Հայատանի Հանրապետութեան նախագահ Տիար Ռուբեր Քոչարեանին, Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետութեան նախագահ Տիար Արկադի Ղուկասեանին, ողջունում ենք Հայատանի եւ Արցախի պետական ողջ աւագանուն, Հայատանում հաւատարմագրուած դիւանագիտական առաքելութիւնների դեկավարներին ու ներկայացուցիչներին:

Տիրոջ Սուրբ Ծննդեան բարի Աւետիսով Հայրապետական Մեր սէրն ու օրինութիւնն ենք թերում մեր Սուրբ եկեղեցու Թեմակալ Առաջնորդներին, ուխտապահ հոգեւոր ողջ դասին, թեմական եւ համայնքներին վարչական մարմինների պատուարժան անդամներին եւ համայն մեղը հաւատացելոց ի սփիւռս աշխարհի:

Հայցենք միասնարար, սիրելիներ, փրկարար Կամքն ու Շնորհը Բարձրեալի: Ուր Կամքն Աստուծոյ, այնտեղ՝ խորհուրդ մեծ ու սբանչելի եւ գործ հրաշալի, ուր Շնորհն Աստուծոյ, այնտեղ՝ օրինութիւն:

Քրիստոս ծնաւ եւ յայտնեցաւ, մեզ, ձեզ մեծ աւետիս: